

INDEKS

WYSZUKIWANIE

TAGI

O POLSKIM SŁOWNIKU JUDAISTYCZNYM

Księga kahału

Typ hasła: **Wszystkie**

A+

A-

HASŁO:

Księga kahału

SPIS TREŚCI:

1. Księga kahału

TAGI:

Księga kahału

1. Księga kahału [zwiń]

(tytuł oryginału w j. ros.: *Kniga kagała*) – antysemityk J. **Brafmanna**, po raz pierwszy wydany w Wilnie w 1869. Składa się on z dwóch części: 1. zbioru postanowień mińskiego **kahału** z końca XVIII w., w zniekształcającym ich treść przekładzie Brafmanna; 2. wstępu i komentarzy autora. Celem głównym Brafmanna było zasugerowanie, że kahał – instytucja zniesiona na ziemiach wcielonych do Cesarstwa w 1844, zwana przezeń „republiką talmudyczną”, nadal istnieje, rządzi się własnymi prawami, uciska swych członków, godzi w interesy chrześcijan, oraz, że istnieje międzynarodowe porozumienie organizacji żydowskich, sterowane przez **Alliance Israélite Universelle**. **K.k.** zyskała uznanie ministra oświaty, Dymitra Tołstoja, i została rozesłana do urzędów w całym Cesarstwie Rosyjskim, jako ostrzeżenie przed „żydowskim niebezpieczeństwem”. Książka miała wiele edycji w kilku językach. Pierwsze wydanie w języku polskim, będące przeróbką oryginału, ukazało się pt. *Żydzi i kahały* we Lwowie w 1874; bliższa oryginału wersja – ze wstępem Teodora Jeske-Choińskiego – w 1914; ostatnia edycja – w drugim obiegu w Łodzi w 1986. Powołują się też nadal na nie polscy autorzy o antysemitckich przekonaniach. (Por. antysemityzm)

Autor: Rafał Żebrowski